

[Handelsministeren.]

jo dog for at skabe den størst mulige sikkerhed for de forsikrede. Der er her en tydelig analogi med de tilsyn, vi har med pengeinstitutterne, og det forekommer mig, man må sige, at forsikringsselskaberne hidtil har været forskånet for lignende tilfælde som det, der desværre er indtruffet for nylig i bankverdenen, i hvilken sammenhæng man dog må tilføje, at det er mange år siden, noget tilsvarende er sket.

Når det ærede medlem hr. Baunsgaard var inde på betragtningen om, at man skulle sætte grænsen for anbringelse i fast ejendom op over de to tredjedele, er det vel et spørgsmål af lignende karakter som det, om de 15 pct. er tilstrækkeligt. Det forekommer mig, at de to ting ligger på linje med hinanden, og at vi kan overveje, om dette tal skal være lidt større eller lidt mindre.

Jeg vil slutte med at takke for de tilsagn, der er kommet fra de ærede ordførere om velvillig behandling, og udtrykke håbet om, at vi efter en grundig udvalgsbehandling må kunne se en ny lovgivning på dette område, inden alt for lang tid er gået.

K. Axel Nielsen: Jeg vil gerne henlede det ærede medlem hr. Aksel Møllers opmærksomhed på, at jeg i mit første indlæg nævnte netop spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen i lovforslagets § 8, stk. 3, bør opretholdes, den bestemmelse, hvori det hedder, at godkendelse af et nyt selskab ikke kan nægtes med den begrundelse, at der ikke er behov derfor. Jeg sætter et spørgsmålstegn ved, om det i vor tid bør være sådan, at den bestemmelse opretholdes, og jeg henledte opmærksomheden på, at noget tilsvarende kun findes i Norge. Jeg tror ikke, jeg er slet så imponeret over alt, hvad der trives her i landet under navn af forsikringsselskab, som det ærede medlem. Mån ikke en rationalisering kunne medføre besparelser for befolkningen, og mon ikke denne erhvervsgren kunne organiseres således, at vi kom nærmere til det mål, som bør være målet for al forsikringsvirksomhed, at folk har de forsikringer, de har behov for, og ikke flere, og at de har dem til de billigst mulige præmier?

Men så vil jeg gerne føje til, at vi her i Danmark har det sådan, takket være

konkurrence med statsanstalten og de kooperative selskaber på livsforsikringsområdet og med de store gensidige selskaber på skadesforsikringsområdet, at vi har mulighed for at tegne forholdsvis billige forsikringer. Men der findes også selskaber, der, takket være agents ofte forbløffende evne til at få folk til at skrive under på snart sagt hvad som helst, tegner for dyre forsikringer, overflødige forsikringer, mangelfulde forsikringer.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var ikke betænkelig ved at lade skadesforsikringsselskaberne operere med gennemsnitskurserne ved opstilling af deres regnskab. Det ligger sådan, at for livsforsikringsselskabernes vedkommende er der ingen tvivl, for de sælger aldrig deres obligationer, men lader dem ligge, til de udtrækkes. Men kan man sige det samme om skadesforsikringsselskaberne? Det tvivler jeg om. Mon ikke de kan komme ud for nødvendigvis at måtte sælge af deres beholdning? Dertil kommer, at når man skal bedømme et aktieselskabs aktiers værdi, så har det betydning, at man ved, på hvilket grundlag dette selskabs regnskab er opstillet, men det behøver ikke at fremgå af regnskabet, om obligationerne er optaget til gennemsnitskurser, eller de ikke er det, eller om de er optaget til gennemsnitskurser for 2, 3, 4 eller 5 år. Det er klart, at oplysninger herom er såre vigtige for en reel bedømmelse af aktiernes værdi; og de, der køber disse aktier, må dog have et naturligt krav på at kunne bedømme aktiernes værdi. Derfor vil jeg gerne have det spørgsmål undersøgt. Jeg har ikke i mit første indlæg taget stilling til dette spørgsmål. Jeg synes, det er vigtigt.

Aksel Møller: Jeg har i og for sig ikke mange bemærkninger at gøre i anledning af, hvad andre ordførere har sagt, efter at jeg havde ordet før. Til den højtærede handelsminister har jeg i alt fald ikke andet at sige, end at det, vi oplever i dag, er jo et lovgivningsarbejde, som er forbilledlig grundigt forberedt. Det falder mig ind, at det i og for sig ville være lykkeligt, om vi på langt flere områder lod kommissionsbehandling gå forud for lovgivningsvirksomheden i dette høje ting. Man ser, hvordan man f. eks. i Sverige